

Zas nádhernej je čas, voda plní bobří hráz.
Zas v kulovnici vlhne prach, když stoupáš po horách.
Z tý vejšky vidíš svět, že je o sto roků zpět.
A křídla můžeš orlům závidět.

Z ohňů stoupá dým, stoupá krajem podzimním.
Co ulovíš, to ulovíš, někdy míň a někdy víc.
Tady pořád platí čest, daný slovo, nuž a pěst
A z javorů se snáší rudej déšť.

Je místo chrámu les i když nekáže tu kněz
a svátky se tu nedrží, snad jenom občas půst.
A když se spáchá hřích, místo zpovědi je líh.
A v údolí už leží první sníh.

Z obočí visí led, taky rád by sis někde sed'.
30 stupňů pod nulou a řeku drtí mráz.
Dáš ptákům od modřínů trochu loňskejch jeřabin.
Je leden, doba hustých kožešin.

Pak padáš únavou, když ti popruhy záda dřou.
Teď vezeš kůže do města. Taky umejt by ses chtěl.
Už se těšíš jako kluk a vidíš špínu, závist, hluk.
A pivo chutná hůř než rybí tuk.

Jen zpátky přejdeš most a máš lidí na rok dost.
Že záda bolí, nevadí. Jsi šťastnej, že jsi sám.
Zbejvá jenom nabrat směr mezi čelenky z orlích per.
Je jaro, přišla doba vlčích her.

Zas nádhernej je čas, voda plní bobří hráz.
Zas v kulovnici vlhne prach, když stoupáš po horách...